

De vriendschap

tekst: Alfons Janssens (1841 - 1906)

muziek: Joseph Ryelandt (1870 - 1965)

moderato

1. Ont - moe - digd zucht de wan - de - laar: "De
2. stu - dax op zijn boe - ken ligt, met
3. jong' - ling, op zijn le - vens - baan, ont -
4. man, be - laân met bur - ger - last, zucht
5. grijs - aard zag zijn vrien - den al ver -

1. re - gen — wacht niet lan - ger. Zie, wol - ken drin - gen
2. bleek - ge - blok - te ka - ken. Het sche - mert al voor
3. stelt bij — d' eer - st' ont - gooch' - ling: "k Zocht e - d'le drift en
4. dik - wijs — diep en in - nig: "Hoe - veel, aan ei - gen
5. min - d'ren — en ver - dwij - nen: "Hoe don - ker wordt mijn

poco rit. *lang*

1. op el - kaar, van zwar - te vla - gen zwan - ger." Maar daar
2. zijn ge - zicht, hoe ooit er - door ge - ra - ken! Maar daar
3. vro - me daân, 'k vond en - kel schimp en looch' - ning." Maar daar
4. voor - deel vast, zijn trouw nog en recht - zin - nig?" Maar daar
5. tra - nen - dal; geen zon en komt er schij - nen!" Maar "Doe

più vivo

1. schiet er een straal uit de he - mel, een
2. hoort hij een stem in de ver - te, een
3. treft hij zijn vrien - den, de Vla - men, de
4. spreekt hem een vriend toe, zijn bes - te, ver -
5. o - pen," zo roept één, "geen ker - men, ik

1. zon - ne - straal — hel - der en blij. Ze
2. stem - me ge - - kend en be - mind. Ver -
3. man - nen ge - - reed voor de strijd. Ze
4. licht hem de — last des ge - moeds: "Kloek
5. ben het, uw — vriend van wel - eer!" En



1. boort door het wol - ken - ge - we - mel. De — wan - de - laar juicht: “ ’t Is voor -
 2. frist is zijn geest en zijn her - te ver — jongd bij het woord van een
 3. la - chen en zin - gen te - za - men van — “Le - ve de Ke - rels al -
 4. aan, vriend, be - lo - ning is ’t les - te, kloek — aan op de we - gen des
 5. d’oud - jes el - kan - der om - er - men en — we - nen en dan - ken de

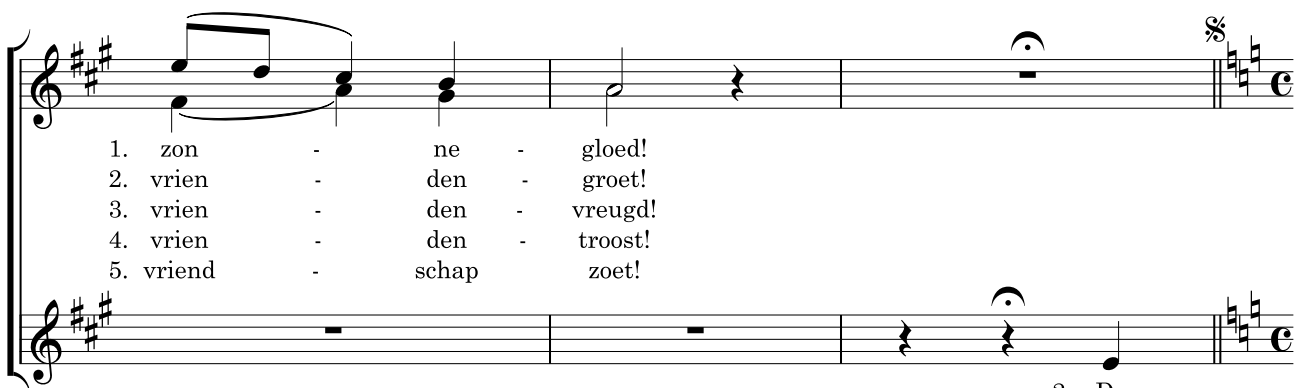


1. bij!” O zon - ne - gloed, wat doet — gij goed, o —
 2. vriend! O vrien - den - groet, wat doet — gij goed, o —
 3. tijd!” O vrien - den - vreugd, wat doet — gij deugd, o —
 4. goeds!” O vrien - den - troost, o licht — in ’t oost, o —
 5. Heer! O vrien - schap zoet, ge groet, — ge - groet, o —



1. O zon - ne - gloed, wat doet — gij goed, o —
 2. O vrien - den - groet, wat doet — gij goed, o —
 3. O vrien - den - vreugd, wat doet — gij deugd, o —
 4. O vrien - den - troost, o licht — in ’t oost, o —
 5. O vrien - schap zoet, ge groet, — ge - groet, o —

1. zon - ne - gloed!
 2. vrien - den - groet!
 3. vrien - den - vreugd!
 4. vrien - den - troost!
 5. vriend - schap zoet!



1. zon - ne - gloed!
 2. vrien - den - groet!
 3. vrien - den - vreugd!
 4. vrien - den - troost!
 5. vriend - schap zoet!

2. De
 3. De
 4. De
 5. De